

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap **Takiyyenin Hükümü** Abo Yousuf'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah ve Berekâtuh Celil Şeyhimiz. Allah sizi mübarek kılsın, Allah size yardım etsin ve Hilafet Devleti'ni bizzat görünceye kadar Allah size ömür versin.

Kerim kardeşim, Şahsiyet Kitabı'nda kafirleri dost edinme konusunda, kafirleri dost edinmenin haram olduğu ve sadece bir durumda caiz olduğu ve şeriatın bu durumu caiz kıldığı geçmektedir. Burada soru şudur: Kafir bir kişi ya da küfür nizamı dost edinilir mi? Özellikle ister kafir olsun ister sistem olsun üzerimize hükmeden ülkelerde yaşadığımız bir durumda iken dostluğun sınırları nedir? Bu, yöneticilerin ve aynı şekilde sistemin kafir oldukları bilinmesi nedeniyle İslam dünyasındaki ülkeler üzerine de kıyas edilir mi? Kafir rejimlerin güvenlik birimleri gibi araçları, Müslüman olsalar bile onların hükümünü mü alır?

Allah sizi mübarek kılsın ve gönlünüze genişlik versin. Amerika'dan kardeşiniz ve evladınız.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ** **“Müminler müminler dışında kâfirleri veli/dost ve yardımcı edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah katında bir değeri yoktur. Ancak onlardan sakınmanız müstesnadır. Allah sizi kendisiyle sakındırır. Dönüş Allah'adır.”** [Ali İmran-28]

Ayetin anlamı, Kâfirleri kendilerine veli edinmekten, onlardan yardım istemekten, onlara sığınmaktan, onlarla kendileri arasında bir muhabbet olacak şekilde onları dost edinmekten müminlerin kesin olarak nehyetmektedir. Dolayısıyla, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmeleri müminlere haram kılınmıştır. Sonra bundan bir tek durum istisna edilmiştir. O da, onların otoriteleri altında olduklarında onlardan korkunun var olması halinde söz konusudur. Zira o zaman onların kötülüğünü ve eziyetini uzaklaştırmak için onlara sevgi ve dostluk görüntüsü vermek caiz olur. **Yani onların yönetimi altında olduklarında, onlardan korkunun var olması halinde onları (kâfirleri) veli edinmeleri, yani dost edinmeleri Müslümanlara caiz olur. Bu halin dışında kesinlikle caiz olmaz.** Bu sadece müminlerle birlikte olan kâfirlerle ilgilidir. Zira ayet, Mekke'deki müşriklerle alakaları olan müminlerin durumu hakkında inmiştir. Çünkü ayet, Medine'de olanlara Mekkedeki müşrikleri dost edinmeyi nehyettiği gibi bütün müminleri de nehyetmektedir. Yalnız Mekke'deki müminler bundan istisna edilmiştir. Zira onlar, elleri kolları bağlı onların otoriteleri altında idiler. Dolayısıyla (ayet), kâfirlerin eziyetinden kendilerinde korkunun olması durumundan dolayı onları istisna etmiştir. İşte ayetin konusu budur, manası budur ve ondan istinbat edilen şerh hüküm de budur. O da yardım, dostluk, yardım istemek ve benzerleri gibi veli edinmenin bütün çeşitleri ile müminlerin kâfirleri dost (veli) edinmenin haram kılınmasıdır. Çünkü ayetteki اولياء –“veliler” kelimesi genel olarak geldi. **Dolayısıyla bütün manalarını kapsamaktadır. Onları veli edinmenin caiz oluşu ise; onlardan sakınmaları halindedir. Yani kâfirler Müslümanlara galip geldiğinde, Mekke'de müşriklerle birlikte yaşayan Müslümanların durumu gibi Müslümanların tamamen elleri kolları bağlı olduklarında, kâfirlerin eziyet ve şiddetli zulmünden korkunun olduğu durumdadır. Ayetin başka bir manası yoktur. Ondan bu hükümden başka herhangi bir hüküm de istinbat edilmez**

Bazılarının şu sözüne gelince: **التقية** –Takiyye; bir Müslümanın, kendisine eziyet etmesinden çekindiği veya kendisinde olan hakikatin bilinmesinden dolayı korktuğu herhangi bir şahsın önünde gizlediği şeyin zıttı görüntüsünü vermesidir. Kendisinden sakınılan ve korkulan şahıs ister kâfir olsun, ister Müslüman olsun fark etmez. Bu söz, tamamen yanlıştır. Zira ayet hiçbir şekilde buna delalet etmemektedir. **Çünkü istisna,** **إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً**

“Onlardan sakınmanız hali müstesna”, Mekke’de Kureyş kafirlerinin otoritesi altında olan ve hicret edemeyen Müslümanların konusu hakkında inmiştir. Zira onlara düşmanlıklarını izhar ettiklerinde onları ya öldürecekler ya da eziyet edeceklerdi. Dolayısıyla belirli bir konudaki hüküm, aynı konu için geçerli olmaya, yani kâfirlerin otoritesi altında olan müminlerin kafirleri dost edinmesi konusu için geçerli olmaya devam eder.

Muhammed b. Cerir el-Taberi tefsirinde şöyle dedi: “**Müminler kâfirleri veli edinmesinler**” kavlından **“Onlardan sakınmanız hali müstesna”** kavline kadar olan ayetin açıklaması hakkında şunları söylemiştir: Ebu Cafer şöyle demiştir: Bu, Allah Azze ve Celle tarafından, kâfirleri destekçi, yardımcı, koruyucu edinme hususunda müminler için bir nehiydir. Zira **يَتَّخِذُ** -kelimesinin son harekesi kesredir. Bu ise nehiyde (müzâri fiile) cezim konulması ile ilgilidir. Çünkü **ذ** –zâl harfinin harekesi aslında cezimdir/sükûndur. Cezim ise geçiş halinde kesreli okunur. Bunun manası şöyle olur: Ey müminler! Kâfirleri destekçi, yardımcı, koruyucu edinmeyin, dinlerine rağmen onları veli edinmeyin, müminlerin dışında onlara Müslümanlara karşı destek vermeyin ve onlara avretlerinizi göstermeyin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur. Yani bu şekilde Allah’atn uzak olur ve dininden irtidat edip küfre girmesinden dolayı Allah da ondan uzak olur demektir... **“Onlardan sakınmanız hali müstesna.” Yani onların otoritesi altında olup canlarınız hakkında onlardan korkmanız hali müstesna demektir. Bu durumda onlara karşı içinizde düşmanlık besleyerek dillerinizle dostluk görüntüsü verin, küfür üzerine oldukları şey hususunda onlara destek vermeyin ve Müslümana bir şey yapması için onları görevlendirmeyin...**”

Şöyle denilmez: Kendisinden çekinilmesi halinde kâfirin dost edinilmesi caiz olduğuna göre, kuvvet sahibi zalim ya da fasık yöneticiyi kandırmak evla babından olur. Böyle denilmez. Çünkü evla babından olan, hitabın konusudur. Bu ise ondan değildir ve onunla bir bağ kurulmaz. Zira o, Allahu Teala’nın şu kavli kabilinden değildir: **وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ** “**Fakat onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bırakırsan, tepesine dikilip durmazsan onu sana iade etmez.**” [Ali İmran-75] Ve Allahu Teala’nın şu kavli kabilinden de değildir: **وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ** “**Ehli kitaptan öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet bırakırsan, onu sana noksansız iade eder.**” [Ali İmran-75] Çünkü fasık veya zalim, ne kafir babından ne de onun cinsinden değildir. Çünkü bu ayette nehyedilen dost (veli) edinme, müminlerin dışında kâfirleri veli edinmektir. Bundan dolayı kendisi ile delil getirilmesi için onun evla babından olduğu öne sürülmez.

Buna binaen onların “takiyye” olarak isimlendirdikleri şey reddedilir. O da; kuvvet sahibi zalim ya da fasık yönetici önünde müminin gizlediğinin aksini göstermesi veya düşüncenin aksini ya da benzerlerini göstermesidir ki bunu yapması haram kılınmıştır. Çünkü bu iki yüzlülüktür (nifaktır). İki yüzlülüğün ise tamamı haramdır. Buna ek olarak; zulmü hakkında zalim yöneticinin muhasebe edilmesi farzdır. Mal veya maslahatlar hususunda ya da eziyet görmek hususunda yöneticiden korkarak bu farzın terk edilmesi helal olmadığı gibi bu hususta takiyye de helal olmaz. Zira bu, zalim veya fasık olduklarında imamların, emirlerin ve yöneticilerin inkar edilmesi (kınanması) hakkında gelen sahih hadisler ile çeliştiği gibi onları işlerinde muhasebe etmenin vacip olması hakkında gelen hadislerle de çelişmektedir. Aynı şekilde Alah’tan başka hiçbir kınayıcının kınamasına aldırma hakkı bütün çıplaklığı ile söylemenin vacip olmasına da ters düşmektedir. **Onun için zalim ya da fasık yöneticiye, facirlerden tasallutta bulunan güçlü kişilere veya düşüncede size ters düşen kimseye karşı takiyye yapmakla çelişen ve bunun aksi ile amel etmenin vacip olduğuna teşvik eden ayetlerin ve sahih hadislerin gelmiş olması da onun (takiyyenin) haram olduğunu teyit eden hususlardandır. Bunun bir iki yüzlülük (nifak) olmasının ötesinde bir Müslümanın bunu yapması da helal değildir.**

Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 22 Rabi’ul Âhir 1438
M. 20/01/2017

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3772/>